

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010526
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812010526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného B. F., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. decembra 2014, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Revúcej zo dňa 27. augusta 2014 sp. zn. 1T 119/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaný B. F., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom Z. č. XXX, okres K., t.č. bytom K., Ul. S. č. XX/XX, okres K., zamestnaný ako pracovník R. v G., s.r.o. K. R.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Revúcej zo dňa 23.11.2012, sp. zn. 2Pv 254/12-7, pre skutok kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 23. júna 2012 asi o 21.30 h vošiel do bytu A. R. v obci Z. č. XXX tak, že keď na jeho zvonenie mu vchodové dvere A. R. otvoril, najskôr sa s ním rozprával na chodbe pred jeho bytom, potom nohou odtlačil dvere, vošiel do chodby bytu, kde aj neoprávnene zotrval, keď ho vyzval A. R., aby byt opustil, na toto nereagoval a následne fyzicky napadol A. R. a to tak, že ho niekoľkokrát dlaňou aj päšťou udrel do tváre, vyhrážal sa mu ujmom na zdraví v prípade, že nedonesie na druhý deň peniaze za rozbitý notebook patriaci B. F. ml. a až potom byt opustil, pričom na zariadení bytu nespôsobil žiadnu škodu a týmto konaním A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, neutrpel žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 27.8.2014 sp. zn. 1T/119/2012 bol obžalovaný B. F. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 23. júna 2012 asi o 21.30 h vošiel do bytu A. R. v obci Z. č. XXX tak, že keď na jeho zvonenie mu vchodové dvere A. R. otvoril, najskôr sa s ním rozprával na chodbe pred jeho bytom, potom nohou odtlačil dvere, vošiel do chodby bytu, kde aj neoprávnene zotrval, keď ho vyzval A. R., aby byt opustil, na toto nereagoval a následne fyzicky napadol A. R. a to tak, že ho niekoľkokrát dlaňou aj päšťou udrel

do tváre, vyhrážal sa mu ujmu na zdraví v prípade, že nedonesie na druhý deň peniaze za rozbitý notebook patriaci B. F. ml. a až potom byť opustil, pričom na zariadení bytu nespôsobil žiadnu škodu a týmto konaním A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, neutrpel žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie.

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1,2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300 EUR. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný B. F.. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Poukázal na to, že v predmetnej trestnej veci bol vydaný trestný rozkaz, voči ktorému podal odpor, na základe ktorého prebehlo pojednávanie, výsledkom ktorého bolo vydanie rozsudku zo strany Okresného súdu v Revúcej, a to dňa 17.7.2013, voči ktorému sa odvolal a následne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To 113/2013 zo dňa 23.10.2013 zrušil uvedený rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V tomto uznesení odvolací súd uložil súdu prvého stupňa povinnosť vykonať vyšetrovací pokus za rovnakých svetelných podmienok, aké boli dňa 23.6.2012 o 21.30 hod. a pozorovaním zistiť, či U. R. skutočne mohla vidieť z okna svojho bytu vojdienie obžalovaného do bytu poškodeného a následne jeho konanie opísané v obžalobnom návrhu. V zmysle tohto pokynu boli na deň 16.1.2014 zvolané osoby potrebné k vykonaniu vyšetrovacieho pokusu, avšak on sa tohto vyšetrovacieho pokusu nezúčastnil, nakoľko nemal zo strany súdu doručené predvolanie. Okrem toho sa tohto vyšetrovacieho pokusu nezúčastnila ani svedkyňa G. J.. Napriek jeho neprítomnosti súd rozhodol, že z miesta bude vykonaná fotodokumentácia na stotožnenie miesta činu a miesta, odkiaľ na miesto činu mala vidieť svedkyňa U. R., pričom už z tohto vyplynulo, že vyšetrovací pokus nebol vykonaný, avšak bola vykonaná iba ohliadka miesta a okolia bytovky č. XXX, kde sa mal skutok stať, kde tiež bolo konštatované, že pohľadom od bytovky č. XXX smerom na bytovku č. XXX, teda opačne, ako to uložil Krajský súd v Banskej Bystrici, je možné konštatovať, že v rozsvietených oknách bytovky č. XXX je možné vidieť pohyby osôb. Sám samosudca v zápisnici o vyšetrovacom pokuse však skonštatoval, že vyšetrovací pokus sa nepodarilo vykonať. Uvedené skutočnosti považuje za podstatné z toho dôvodu, že vyšetrovací pokus nebol vykonaný smerom od bytovky č. XXX na bytovku č. XXX, nakoľko konštatovanie, že v rozsvietených oknách bytovky č. XXX je možné vidieť pohyby osôb nemožno považovať za dôkaz, ktorý by svedčil v jeho neprospech. On totiž vypovedal, že vstupná chodba č. XXX, do ktorej mal vstúpiť bola osvetlená iba svetlom z vonkajšieho schodiska, ktoré zapínal v časových intervaloch po automatickom vypnutí, pričom do bytu nevstúpil. Podstatný rozdiel je v tom, že pokiaľ je zdokumentovaný pohľad od bytovky č. XXX na bytovku č. XXX, kde je možné vidieť pohyby osôb, tak tieto pohyby bolo vidno v oknách bytov, ktoré sú rozmerovo minimálne tri až štyrikrát väčšie, ako okná chodby, v ktorej sa skutok mal stať. Zdôraznil, že pohyby osôb v bytovke č. XXX bolo vidieť pri plnom osvetlení miestností. K tomuto priložil kópiu katastrálnej mapy v mierke, z ktorej vyplýva, že vzdialenosť medzi bytovkami č. XXX a č. XXX je 125 m a dodal, že pri takejto vzdialenosti pri osvetlení z chodby pri veľkosti okien chodby č. XXX, ktoré sú úzke len cca 30 cm, nebolo možné zo strany svedkyne U. R. pohyby osôb v byte č. XXX vidieť. Túto skutočnosť mal práve potvrdiť, resp. vyvrátiť vyšetrovací pokus, ktorý nebol v rozsahu pokynu Krajského súdu v Banskej Bystrici vykonaný a taktiež mu ani nebola umožnená účasť na tomto vyšetrovacom pokuse. Okrem toho nepožiadala, aby sa vyšetrovací pokus konal v jeho neprítomnosti. V ďalších dôvodoch poukázal na obsah uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To 69/2014, ako aj na ustanovenie § 157 ods. 3 Tr. por.

Záverom dodal, že mal od počiatku záujem zúčastniť sa vyšetrovacieho pokusu, avšak len zo strany súdu došlo k znemožneniu jeho účasti na tomto úkone. Vyslovil názor, že v tomto smere došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania na spravodlivý súdny proces, ustanovenej v ustanoví § 2 ods. 7 Tr. por.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Tak obhajca obžalovaného, ako aj sám obžalovaný predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením a navrhli obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodiť spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým obžalovaného B. F. uznal za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., poukázal najmä na výpoveď poškodeného A. R., ktorý z protiprávneho konania obžalovaného usvedčil, ako aj výpoveď jeho dcéry U. R., z obsahu ktorých možno vyvodíť, že obžalovaný vošiel do bytovky, kde býval poškodený, následne vošiel do jeho bytu a fyzicky ho napadol.

Dôvody, na ktoré poukázal obžalovaný B. F. v písomnom vyhotovení svojho odvolania, však odvolací súd nemohol odignorovať. Obžalovaný, ako je už vyššie uvedené, namietal predovšetkým skutočnosť, či dcéra poškodeného U. R. mohla z jej bytu vzdialeného viac ako 125 m vidieť, že on násilím vstúpil do bytu poškodeného a tam neoprávnenne zotrval, čo mal potvrdiť, resp. vyvrátiť vyšetrovací pokus, ktorý v podstate - podľa konštatácii okresného súdu uvedenej v zápisnici ani reálne vykonaný nebol.

Odvolací súd okrem toho nemohol neakceptovať ani skutočnosť, že vlastnícke vzťahy k nehnuteľnostiam po smrti poškodeného sa zmenili, ako aj, že svedkyňa U. R. už v byte u druhu H. H. nebýva a preto nie je ani možné vyšetrovací pokus opätovne vykonať za rovnakých podmienok ako existovali v čase spáchania skutku. Diskutabilné zostalo aj tvrdenie obžalovaného, týkajúce sa veľkosti okna, cez ktoré dcéra poškodeného sledovala priebeh skutku.

V danej trestnej veci teda existujú dve skupiny dôkazov, jednak výpoveď poškodeného A. R. a jeho dcéry U. R. a na strane druhej tvrdenie obžalovaného, hodnovernosť ktorého nie je v danom čase možné si irelevantným a zákonom zodpovedajúcim spôsobom overiť.

Aj keď existuje podozrenie, že obžalovaný sa protiprávneho konania v inkriminovanom čase dopustil, samotné podozrenie na uznanie viny však nestačí.

Odvolací súd poznamenáva, že kvalita skutkových zistení, na základe ktorých by bolo možné obžalovaného uznať vinným z akéhokoľvek protiprávneho konania popísaného v obžalobe, v danom prípade bola nepresvedčivá, resp. pochybná.

Vo všeobecnosti súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a z hypotéz, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. V prípade, ak ostanú po vykonaní všetkých dosiahnutých dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení ako v tomto prípade, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie nevinoty sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Na základe týchto skutočností odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného B. F. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.